

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 118. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm4021/facsimile.pdf (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

118

Ei han det forskylder. See!
Hvor han vogter sine Klipper,
Hvor den folde Bis og Sne
Hænger i hans hvide Sokker,
Mens han staer med nøgent Bryst
Og med Sværd i Haanden øster
Hoem som tor, til Enekamp!

Løs du op de frogne Sokker!
Eon hans Kamp med Kjærlighed!
Viis ham at du er hans Søster,
Sprungen ud af samme Hænd!
Kvinde er du, men ei Sydens
Blode, soage Kvinde; huf!
Ail en Skoldmø est du baaret,
Født til Kamp og Kjærlighed!

Noreg! Dana! end en Bon!
Glemmer aldrig hvad den Gamle
Talte om de høje Guder!
Navn og Form kan sig forvandle,
Men det Evige, som var
Førend Form og førend Navn,
Var, og er og vorder Kilden
Hvorfra Kraft og Klagt udstrammer,

119

Hvo-hen Kraft og Klagt henpeger,
Som en Straale til sin Sol.

Kristus Herlighebens Glands
Og Guds Værens rette Billed
Uabenbarede paa Jord,
I sig selv og i sin Bare;
User, Vaner er ei meer,
Himlen er ei længer Kloet,
Kraft og Klagt og Kjærlighed,
Er e til Gen, til Sud er blevet.
Wil I løste ebens Isse
Kroftig imod Himmelbuen,
Først I knæle dybt i Støvet
Ned for ham, som Kraften eier!]

Noreg og Dana! I elskede Yo!
Hørte I Sagnet og nemmed I Kvædet,
Haand udi Haand da I Godskende twende!
Ganger saa begge til Skoldungens Hal!
Kommer! o følger den ilende Skjald!

Højet han skuer en Herre saa bold,
Høit er Hans Hjerte og høit er Hans Sæde,
Mandig han sidder som Ungve og Skjold,
Gammelt og heiligt er Skoldungens Sæde.

